

**РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ**

Всесвітліші і всечесніші Отці,
преподобні богопосвячені Сестри і Брати,

дорогі в Христі Вірні!

Христос рождається!

Зазвичай, різдвяні свята асоціюються з радістю, безпекою і щастям. Люди вітають новонародженого Спасителя на нашій землі, у людському тілі, та й одні одних вітають у любові, мирі й доброзичливості. Зі святом пов'язані обряди, традиції, звичаї, які обов'язково бережемо, і не втомлюємося їх повторювати: колядки, вертепи, віншування...

Але перше Різдво не було оповите радістю. Навпаки, почалось воно журбою самого Йосифа, який не знав, що думати, коли виявилась вагітність його зарученої. З тяжким серцем задумав її відпустити (*Мт* 1,18-19). Коли ж Ісус народився у Вифлеємі, а прийшли мудреці зі Сходу привітати «царя юдейського», правлячий цар Ірод «стривожився, і весь Єрусалим з ним» (2,2-3). Коли відтак волхви не повернулися до нього, а «пустились іншою дорогою», цар «розлютився вельми і послав повбивати у Вифлеємі і по всій його окрузі всіх дітей, що мали менше, ніж два роки» (2,13.16). Ні, не зустрічали тоді Різдво з радістю!

Однак, були й такі, які раділи народженням Божої Дитинки. Іван Хреститель здригнувся в лоні матері, коли Марія, яка носила Ісуса, відвідувала Єлисавету (див. *Лк* 1,41). При цій же нагоді Божа Мати виявила свою радість, мовлячи: «Величає душа моя Господа, і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм» (1,46-47). Йосифові сумніви розвіялись, коли ангел у сні йому відкрив, що дитина – від Святого Духа (див. *Мт* 1,20). При народженні Спасителя ангели заспівали: «Слава во вишніх Богу і на землі мир людям його вподобання» (*Лк* 2,14). Вони ж сповістили пастухам «велику радість, що буде радістю всього народу: Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (2,10-11). Також і праведний Симеон, і пророчиця Анна прославляли Бога через народження Месії (див. 2,28.38).

Неможливо не добачити, дорогі в Христі, паралелей із теперішньою ситуацією українського народу, коли починаємо святкувати Різдво Христове. Багато з наших сестер і братів в Україні стрічатимуть свята без світла, без тепла, без води. Новітні іроди бажать стерти з лиця землі український народ, як Ірод – «царя юдейського». Замість радості – тривога; замість веселого співу – оплакуємо наші втрати; замість святкувати – люди намагаються виживати. Це зовнішній – фізичний, матеріальний і психічний – аспект цьогорічних свят.

Але ж є й інша сторона. Іван Хреститель утішився приходом Месії, навіть не бачивши його. Богородиця раділа народженням Сина Божого, навіть у невідрадних умовах

холоду, браку затишного місця і неспокою. Пастухи до кінця, мабуть, не розуміли, кого вони зустрічають, але «повернулися, прославляючи і хвалячи Бога за все, що чули й бачили» (Лк 2,20). Симеон, який «прийшов Духом у храм» (2,27), з-поміж чисельних дітей, яких приносили, пізнав у новонародженому Дитяті «світло на просвіту поганам і славу твого люду – Ізраїля» (2,32).

Чому радість посеред журби, смутку, тривоги? Тому що «Дитя мале – предвічний Бог» (кондак Різдва). Він же ж – «Еммануїл, що означає “з нами Бог”» (Мт 1,23). Як Він був з Йосифом у його сумнівах, як був з Марією у її довір'ї до Божих планів, з пастухами у їх простодушності, із Симеоном і Анною у їхньому послухові Святому Духові – так Він є і з нами, дорогі в Христі! Бог є з нашими захисницями й захисниками в їхніх окопах, з нашими родинами у їхніх темних і холодних домівках, з нашим народом у його боротьбі за свободу й гідність людини, з нашими біженцями та внутрішньо переселеними особами, які засідають до святої вечері далеко від своїх рідних, з нашими сім'ями, у яких цьогоріч забракне за різдвяною вечерею когось рідного, хто перебуває на фронті, у полоні, або чия доля донині невідома. *Бог з нами завжди і всюди!*

Дорогі Сестри і Брати, нехай новітні іроди не затемнюють у наших хатах небесного світла, яке приносить Божий Син! Нехай вони не охолоджують наші сім'ї, які бажають – незважаючи на війну – знову привітати новонародженого Спасителя як єдину нашу надію! Нехай же ж Різдво Христове вижене з наших сердець смуток, журбу й печаль – а оселить мир, злагоду і радість у Святому Дусі! Нехай так буде, нехай так буде!

Щасливих свят і благословенного нового, 2023 року!

Христос рождається! Славте Його!

Дано в Лондоні, Мюнхені, Римі, Парижі й Києві
дня 24 грудня 2022 р.Б., Навечір'я Різдва Христового

+ Кеннет Новаківський

*Єпископ Єпархії Пресвятої Родина в Лондоні
Апостольський візитатор для українців в Ірландії та Північній Ірландії*

+ Богдан Дзюрах

Апостольський Екзарх для українців у Німеччині і Скандинавії

+ Діонісій Ляхович

Апостольський Екзарх для українців в Італії

+ Гліб Лончина

*Апостольський адміністратор Єпархії святого Володимира Великого в Парижі
Апостольський делегат у Швейцарії і країнах Бенілюксу*

+ Степан Сус

Голова Пасторально-міграційного відділу Патріаршої курії